

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2020
(OR. en)

14222/1/20
REV 1

CLIMA 363
ONU 92

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14005/20

Θέμα: Υποβολή στην UNFCCC εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της ως προς την επικαιροποίηση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της

Επισυνάπτεται στο παράρτημα για τις αντιπροσωπίες η υποβολή σχετικά με το προαναφερόμενο θέμα, όπως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο κατά την 3782η σύνοδό του στις 17 Δεκεμβρίου 2020.

**ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ**

Βερολίνο, 17 Δεκεμβρίου 2020

Θέμα: Επικαιροποίηση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της

Η υποβολή αυτή αποτελείται από τρία μέρη: την εισαγωγή, την επικαιροποιημένη και ενισχυμένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά (ΕΚΣ) και τις πληροφορίες που παρέχονται για τη διευκόλυνση της σαφήνειας, της διαφάνειας και της κατανόησης (ΠΣΔΚ) της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ιστορικό σχετικά με την ανάπτυξη της ενισχυμένης εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της ΕΕ

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της υπέβαλαν την εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς τους (ΕΚΠΣ) στις 6 Μαρτίου 2015, μαζί με παράρτημα που περιέχει ποσοτικοποιήσιμες και ποιοτικές πληροφορίες σχετικά με την ΕΚΠΣ, σύμφωνα με τις αποφάσεις που ελήφθησαν κατά την 20ή σύνοδο της διάσκεψης των μερών (COP) στη Λίμα.
2. Η εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς της ΕΕ κατέστη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της όταν η ΕΕ κύρωσε τη συμφωνία του Παρισιού τον Οκτώβριο του 2016.
3. Τον Δεκέμβριο του 2019, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ΕΕ, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής) ενέκριναν τον στόχο της επίτευξης μιας κλιματικά ουδέτερης ΕΕ έως το 2050, σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού¹. Στις 5 Μαρτίου 2020, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή στρατηγική χαμηλών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου της ΕΕ και των κρατών μελών της, η οποία αντικατοπτρίζει αυτόν τον στόχο κλιματικής ουδετερότητας, και την υπέβαλε στη Γραμματεία της UNFCCC².

¹ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου – 12 Δεκεμβρίου 2019, EUCO 29/19

² Η μακροπρόθεσμη στρατηγική της ΕΕ, η οποία αντικατοπτρίζει τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας, διατίθεται στον ιστότοπο της UNFCCC: <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/long-term-strategies>

4. Τον Ιούλιο του 2020, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε ότι ο «εξαιρετικός χαρακτήρας της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης λόγω της κρίσης της COVID-19 απαιτεί έκτακτα μέτρα για τη στήριξη της ανάκαμψης και της ανθεκτικότητας των οικονομιών των κρατών μελών. Το σχέδιο για την ευρωπαϊκή ανάκαμψη θα χρειαστεί μαζικές δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να τεθεί η Ένωση σταθερά σε πορεία βιώσιμης και ανθεκτικής ανάκαμψης, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την αποκατάσταση των άμεσων ζημιών που προκάλεσε η πανδημία COVID-19, και παράλληλα με υποστήριξη των πράσινων και ψηφιακών προτεραιοτήτων της Ένωσης.»³
5. Κατά την ίδια σύνοδο, οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ [το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2021-2027 (ΠΔΠ)], ενισχυμένος με μέσο ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωστό ως Next Generation EU (NGEU), θα αποτελέσει το κύριο ευρωπαϊκό εργαλείο για την προσπάθεια αυτή. «Η δράση για το κλίμα θα ενσωματωθεί στις πολιτικές και τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται βάσει του ΠΔΠ και του NGEU. Γενικός κλιματικός στόχος ισοδύναμος με ποσοστό 30% θα ισχύει για το συνολικό ύψος των δαπανών από το ΠΔΠ και το NGEU και θα αντικατοπτρίζεται σε κατάλληλους στόχους στην τομεακή νομοθεσία. Οι στόχοι αυτοί συμμορφώνονται με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας της ΕΕ έως το 2050 και συμβάλλουν στην επίτευξη των νέων στόχων της Ένωσης για το κλίμα έως το 2030, οι οποίοι θα επικαιροποιηθούν έως το τέλος του έτους. Κατά γενική αρχή, όλες οι δαπάνες της ΕΕ πρέπει να είναι συνεκτικές με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού.»³
6. Οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν περαιτέρω ότι οι «δαπάνες της ΕΕ πρέπει να είναι συνεκτικές με [...] την αρχή του «μη βλάπτειν» της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας. Μια αποτελεσματική μεθοδολογία για την παρακολούθηση των δαπανών για το κλίμα και των επιδόσεών τους, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής εκθέσεων και των σχετικών μέτρων σε περίπτωση ανεπαρκούς προόδου, θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το επόμενο ΠΔΠ στο σύνολό του συμβάλλει στην εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες για το κλίμα.»³

³ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου – 17-21 Ιουλίου 2020, EUCO 10/20

7. Οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν περαιτέρω ότι «θα δημιουργηθεί Μηχανισμός Δίκαιης Μετάβασης που θα περιλαμβάνει Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες του στόχου για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050 και του νέου στόχου της Ένωσης για το κλίμα για το 2030.»³
8. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε, στις 11 Δεκεμβρίου 2020, έναν νέο, σημαντικά πιο φιλόδοξο κλιματικό στόχο της ΕΕ για το 2030.
9. Μετά τη συμφωνία αποχώρησης μεταξύ της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου και τη μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα συμμετέχει πλέον στην εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης από αυτή την ημερομηνία. Ενώ η αρχική υποβολή εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς από την ΕΕ ισχύει και για το Ηνωμένο Βασίλειο, η παρούσα επικαιροποίηση ισχύει για την ΕΕ και τα 27 κράτη μέλη της.
10. Με την υποβολή αυτή, η ΕΕ επικαιροποιεί και ενισχύει την εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της εγκαίρως για την COP26, ενώ παράλληλα προετοιμάζεται για την εφαρμογή του σχεδίου *Next Generation EU* για βιώσιμη και ανθεκτική ανάκαμψη από την κρίση COVID-19. Η φιλόδοξη δράση για το κλίμα δεν είναι απλώς ένας τρόπος αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης και της κρίσης της βιοποικιλότητας, αλλά και μια στρατηγική ανάπτυξης που είναι στρατηγική επιτυχίας, όχι μόνο για την ίδια την Ευρώπη αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Όπως επισήμανε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι λύσεις που βασίζονται στη φύση διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην επίλυση παγκόσμιων προκλήσεων όπως η απώλεια της βιοποικιλότητας και η υποβάθμιση των οικοσυστημάτων, η φτώχεια, η πείνα, η υγεία, η έλλειψη νερού και η ξηρασία, η ανισότητα των φύλων, η μείωση του κινδύνου καταστροφών και η κλιματική αλλαγή⁴.

⁴ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019, 15272/19

Πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έλαβε η ΕΕ για την υλοποίηση της αρχικής εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της μετά την επικύρωση της συμφωνίας του Παρισιού

11. Μετά την επικύρωση της συμφωνίας του Παρισιού, η ΕΕ θέσπισε ένα φιλόδοξο, δεσμευτικό, νομοθετικό πλαίσιο για την υλοποίηση της αρχικής εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της. Το συνδυασμένο αποτέλεσμα των πολιτικών της ΕΕ που ισχύουν επί του παρόντος στο πλαίσιο αυτό θα επιφέρει τουλάχιστον τις μειώσεις που επαγγελλόταν η αρχική εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ.
12. Οι κυριότερες εσωτερικές πολιτικές που έχουν υιοθετηθεί μετά την επικύρωση της συμφωνίας του Παρισιού παρουσιάζονται συνοπτικά στις ακόλουθες παραγράφους. Περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τις πολιτικές που σχετίζονται με την εφαρμογή της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς παρέχονται στις ΠΣΔΚ που παρατίθεται στο παράρτημα της παρούσας υποβολής.
13. Οι πολιτικές αυτές θα επανεξεταστούν υπό το πρίσμα της ενισχυμένης εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς που καθορίζεται στο τμήμα II και οι ΠΣΔΚ θα αναθεωρηθούν αναλόγως.
14. Οι στόχοι μείωσης των εκπομπών βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας της ΕΕ κατανέμονται μεταξύ των τομέων που καλύπτονται από το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (ΣΕΔΕ της ΕΕ), των τομέων εκτός ΣΕΔΕ στο πλαίσιο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών (ESR), και των εκπομπών και απορροφήσεων που σχετίζονται με τη χρήση γης και καλύπτονται από τον κανονισμό για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία (LULUCF).
15. Το ΣΕΔΕ της ΕΕ, το οποίο λειτουργεί από το 2005, καθορίζει τιμή για τις ανθρακούχες εκπομπές θέτοντας ανώτατο όριο στον μέγιστο αριθμό δικαιωμάτων εκπομπών. Ενώ τα περισσότερα δικαιώματα εκπομπών τίθενται προς πλειστηριασμό, οι τομείς που διατρέχουν κίνδυνο διαρροής διοξειδίου του άνθρακα λαμβάνουν μερίδιο των δικαιωμάτων τους δωρεάν, βάσει δεικτών αναφοράς που ανταμείβουν τις πλέον αποδοτικές εγκαταστάσεις σε κάθε τομέα.

16. Για να υλοποιήσει τις αρχικές ΕΚΣ, η ΕΕ επανεξέτασε και τροποποίησε τη νομοθεσία της σχετικά με το ΣΕΔΕ της ΕΕ⁵. Το γεγονός αυτό θα επιταχύνει τις ετήσιες μειώσεις του ανώτατου ορίου από 1,74% σε 2,2% από το 2021 και μετά και θα ισχύει επίσης για τις αεροπορικές μεταφορές. Ένα νέο αποθεματικό για τη σταθερότητα της αγοράς στο πλαίσιο του ΣΕΔΕ αντιμετωπίζει κάθε ενδεχόμενη συσσώρευση πλεονασμάτων που θα υπονόμει την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς του ΣΕΔΕ της ΕΕ, τα δε δικαιώματα που διακρατούνται στο αποθεματικό και υπερβαίνουν ένα ορισμένο επίπεδο παύουν να ισχύουν από το 2023.
17. Στο πλαίσιο της ESR, η ΕΕ έχει συμφωνήσει νομοθεσία η οποία θέτει επιμέρους δεσμευτικούς στόχους για τα κράτη μέλη όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που δεν καλύπτονται από το ΣΕΔΕ της ΕΕ⁶. Οι στόχοι διαφοροποιούνται προκειμένου να επιτευχθεί δικαιοσύνη και να ληφθεί υπόψη η αποδοτικότητα ως προς το κόστος.
18. Οι εκπομπές από τις αεροπορικές μεταφορές αντιμετωπίζονται επί του παρόντος από τη νομοθεσία της ΕΕ και θα αντιμετωπίζονται εν μέρει με διεθνή μέτρα στο πλαίσιο του ΔΟΠΑ. Οι εκπομπές από τις αεροπορικές μεταφορές συμπεριλαμβάνονται στο ΣΕΔΕ της ΕΕ· ωστόσο, επί του παρόντος, το πεδίο εφαρμογής του ΣΕΔΕ της ΕΕ περιορίζεται στις πτήσεις εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.
19. Η ΕΕ εξέδωσε επίσης νέο κανονισμό σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας (LULUCF)⁷, ο οποίος θεσπίζει δεσμευτική υποχρέωση κάθε κράτους μέλους να διασφαλίζει ότι οι λογιστικά καταγεγραμμένες εκπομπές από τη χρήση γης αντισταθμίζονται τουλάχιστον από ισοδύναμη λογιστικά καταγεγραμμένη απορρόφηση CO₂ από την ατμόσφαιρα μέσω δράσης στον συγκεκριμένο τομέα.

⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ

20. Επιπλέον, συμφωνήθηκαν φιλόδοξοι στόχοι για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και την αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα της ΕΕ. Η αποδοτικότητα της κατανάλωσης τελικής και πρωτογενούς ενέργειας της ΕΕ θα βελτιωθεί κατά τουλάχιστον 32,5% έως το 2030 σε σύγκριση με μια ιστορική βάση αναφοράς⁸. Ένας νέος στόχος για την αύξηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην τελική κατανάλωση ενέργειας έχει οριστεί να φθάσει τουλάχιστον το 32 % έως το 2030⁹, ποσοστό που θα αντιστοιχεί σε σχεδόν διπλασιασμό σε σχέση με τα επίπεδα του 2017¹⁰. Οι στόχοι αυτοί συνεπάγονται μεγαλύτερες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου απ' ό,τι προβλεπόταν προηγουμένως.
21. Νέοι, δεσμευτικοί στόχοι θα μειώσουν τις εκπομπές CO₂ από τις οδικές μεταφορές. Οι εκπομπές CO₂ ανά χιλιόμετρο από επιβατικά αυτοκίνητα που πωλούνται στην ΕΕ πρέπει να μειωθούν, κατά μέσο όρο κατά 37,5% από τα επίπεδα του 2021, έως το 2030, και τα καινούργια ημιφορτηγά κατά μέσο όρο κατά 31% σε σχέση με τα επίπεδα του 2021, έως το 2030¹¹. Οι εκπομπές CO₂ ανά χιλιόμετρο από τα καινούργια μεγάλα φορτηγά πρέπει να μειωθούν κατά 30% κατά μέσο όρο από τα επίπεδα της περιόδου αναφοράς 2019/2020. Στο πλαίσιο της προβλεπόμενης αναθεώρησης το 2022, οι στόχοι μπορούν να αναθεωρηθούν ή/και να επεκταθούν σε μικρότερα φορτηγά, λεωφορεία, πούλμαν και ρυμουλκούμενα¹².

⁸ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση

⁹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές

¹⁰ Το 2017, το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ΕΕ ανήλθε σε 17,52% σύμφωνα με την έκθεση προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του 2019 για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές [COM (2019) 225 final]

¹¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/631 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές CO₂ από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα και από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα και με την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 443/2009 και (ΕΕ) αριθ. 510/2011.

¹² Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1242 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, σχετικά με τον καθορισμό προτύπων επιδόσεων για τις εκπομπές CO₂ των νέων βαρέων επαγγελματικών οχημάτων και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 595/2009 και (ΕΕ) 2018/956 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 96/53/ΕΚ του Συμβουλίου

22. Πρόοδος έχει σημειωθεί επίσης στην περαιτέρω μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου εκτός του CO₂. Η νομοθεσία για τα απόβλητα αναθεωρήθηκε, καθιστώντας αυστηρότερους τους στόχους για την υγειονομική ταφή και την ανακύκλωση και αυξάνοντας την κυκλικότητα της οικονομίας της ΕΕ¹³. Η παραγωγή και κατανάλωση ορυκτών καυσίμων στην ΕΕ θα συνεχίσει να μειώνεται, με αποτέλεσμα λιγότερες συναφείς διαφεύγουσες εκπομπές εκτός CO₂.
23. Σε προετοιμασία για την εφαρμογή της τροποποίησης του Κιγκάλι στο πρωτόκολλο του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, η ΕΕ θέσπισε, το 2015, κανονισμούς που θα μειώσουν τις εκπομπές φθοριωμένων αερίων του θερμοκηπίου κατά 66 % έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2014. Αυτό επιτυγχάνεται με τον περιορισμό των συνολικών πωλήσεων των σημαντικότερων φθοριωμένων αερίων, την απαγόρευση της χρήσης φθοριωμένων αερίων σε πολλούς νέους τύπους εξοπλισμού και την πρόληψη των εκπομπών φθοριωμένων αερίων από υφιστάμενο εξοπλισμό¹⁴.
24. Ο κανονισμός για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα¹⁵ βελτιώνει τη διακυβέρνηση της πολιτικής της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια με τη θέσπιση αξιόπιστου πλαισίου υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης σε επίπεδο ΕΕ για την περίοδο 2021-2030. Τα κράτη μέλη έχουν καταρτίσει ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα για την περίοδο 2021-2030, τα οποία περιλαμβάνουν τις εθνικές συνεισφορές τους με σκοπό την επίτευξη των συνδυασμένων στόχων για την ενέργεια και το κλίμα, καθώς και τις σχετικές δεσμεύσεις στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού.

¹³ Οδηγία (ΕΕ) 2018/850, οδηγία (ΕΕ) 2018/851, οδηγία (ΕΕ) 2018/852, σύμφωνα με τις οποίες, για παράδειγμα, έως το 2030, το 70% όλων των απορριμμάτων συσκευασίας και, έως το 2035, το 65% των αστικών αποβλήτων πρέπει να ανακυκλώνονται, μειώνοντας παράλληλα την υγειονομική ταφή των αστικών αποβλήτων στο 10%.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006

¹⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

25. Συνδυαστικά, οι πολιτικές αυτές θα έχουν ως αποτέλεσμα μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40% έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990¹⁶.
26. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 11ης Δεκεμβρίου 2020 κάλεσε την Επιτροπή να αξιολογήσει τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι οικονομικοί τομείς μπορούν να συμβάλουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στην επίτευξη του στόχου για το 2030 και να υποβάλει τις αναγκαίες προτάσεις. Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα παρουσιάσει επίσης το 2021 νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

II. ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ (ΕΚΣ)

27. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της επιθυμούν να κοινοποιήσουν την ακόλουθη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της, ενεργώντας από κοινού, δεσμεύονται να επιτύχουν δεσμευτικό στόχο για καθαρή εσωτερική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990.
- Η εν λόγω εθνικά καθορισμένη συνεισφορά, μαζί με τις συνοδευτικές πληροφορίες στο παράρτημα, αντικαθιστά την υποβολή στην οποία προέβησαν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της στις 6 Μαρτίου 2015 και η οποία περιλαμβάνεται στο προσωρινό μητρώο εθνικά καθορισμένων συνεισφορών της UNFCCC και θεωρείται, από την ημερομηνία που η Γραμματεία παραλαμβάνει την εν λόγω υποβολή, ως η ισχύουσα εθνικά καθορισμένη συνεισφορά που τηρείται από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της κατά το άρθρο 4 της συμφωνίας του Παρισιού.

III. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΦΗΝΕΙΑ, ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ (ΠΣΔΚ) ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΕ

28. Το 2018, στο Κατοβίτσε, κατά την ολοκλήρωση της πρώτης συνόδου της COP που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού (CMA1), τα συμβαλλόμενα μέρη υιοθέτησαν κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη σαφήνεια, τη διαφάνεια και την κατανόηση των εθνικά καθορισμένων συνεισφορών τους, και παρότρυναν μετ' επιτάσεως τα συμβαλλόμενα μέρη να παράσχουν τις πληροφορίες αυτές για την πρώτη τους εθνικά καθορισμένη συνεισφορά, μεταξύ άλλων και κατά την επικαιροποίηση ή την κοινοποίησή της έως το 2020.

¹⁶ Μια αξιολόγηση σε επίπεδο ΕΕ των εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, COM(2020) 564

29. Στο παράρτημα της παρούσας υποβολής επικαιροποιούνται οι πληροφορίες που έδωσαν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της μαζί με τη συνοδεύουσα εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς. Περιγράφονται οι πολιτικές της ΕΕ που συμφωνήθηκαν μετά την επικύρωση της συμφωνίας του Παρισιού από την ΕΕ και είναι σε ισχύ κατά τον χρόνο της παρούσας υποβολής. Οι πληροφορίες αυτές θα επανεξεταστούν υπό το πρίσμα της ενισχυμένης εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς που καθορίζεται στο τμήμα II και των επακόλουθων πολιτικών της ΕΕ που εγκρίνονται για την επίτευξη της συγκεκριμένης εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς.
-

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΑΦΗΝΕΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ 2021-2030

Πληροφορίες απαραίτητες για τη σαφήνεια, τη διαφάνεια και την κατανόηση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της ΕΕ

Παρ. Κατευθυντήριες γραμμές από την CMA 1

ΠΣΔΚ που εφαρμόζεται στην εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ

1 Ποσοτικοποιήσιμες πληροφορίες σχετικά με το σημείο αναφοράς (συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, έτους βάσης):

α)	Έτος/έτη αναφοράς, έτος/έτη βάσης, περίοδος/περίοδοι αναφοράς ή άλλο/άλλα σημεία έναρξης·	1990
β)	Ποσοτικοποιήσιμες πληροφορίες σχετικά με τους δείκτες αναφοράς, τις τιμές τους στο έτος/στα έτη αναφοράς, στο έτος/στα έτη βάσης, στην περίοδο/στις περιόδους αναφοράς ή σε άλλο/άλλα σημεία έναρξης και, κατά περίπτωση, στο έτος-στόχο·	Ο ποσοτικός προσδιορισμός του δείκτη αναφοράς θα βασίζεται στα εθνικά σύνολα που αναφέρονται στην εθνική έκθεση απογραφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μπορεί να επικαιροποιείται λόγω μεθοδολογικών βελτιώσεων στην απογραφή αερίων του θερμοκηπίου.
γ)	Για τις στρατηγικές, τα σχέδια και τις δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 της συμφωνίας του Παρισιού, ή τις πολιτικές και τα μέτρα ως συνιστώσες των εθνικά καθορισμένων συνεισφορών, όταν δεν εφαρμόζεται η ανωτέρω παράγραφος 1 στοιχείο β), τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν άλλες σχετικές πληροφορίες·	Άνευ αντικειμένου
δ)	Στόχος ως προς τον δείκτη αναφοράς, εκπεφρασμένος αριθμητικά, για παράδειγμα ως ποσοστό ή ποσό μείωσης·	Καθαρή εσωτερική μείωση στο σύνολο της οικονομίας κατά τουλάχιστον 55% των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990.
ε)	Πληροφορίες σχετικά με τις πηγές δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον ποσοτικό προσδιορισμό τού ή των σημείων αναφοράς·	Ο ποσοτικός προσδιορισμός του δείκτη αναφοράς θα βασίζεται σε στοιχεία που αναφέρονται στην εθνική έκθεση απογραφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
στ)	Πληροφορίες σχετικά με τις περιστάσεις υπό τις οποίες το συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να επικαιροποιήσει τις τιμές των δεικτών αναφοράς.	Οι τιμές μπορούν να επικαιροποιούνται λόγω μεθοδολογικών βελτιώσεων στην απογραφή αερίων του θερμοκηπίου.

Χρονοδιαγράμματα ή/και περίοδοι υλοποίησης:		
α)	Χρονοδιάγραμμα ή/και περίοδος υλοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας έναρξης και λήξης, που συνάδουν με κάθε περαιτέρω σχετική απόφαση εκδιδόμενη από τη διάσκεψη των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών της συμφωνίας του Παρισιού (CMA).	1η Ιανουαρίου 2021 – 31 Δεκεμβρίου 2030
β)	Εάν πρόκειται για μονοετή ή πολυετή στόχο, ανάλογα με την περίπτωση.	Μονοετής στόχος, 2030
3 Πεδίο εφαρμογής και κάλυψη:		
α)	Γενική περιγραφή του στόχου.	Στόχος είναι η καθαρή μείωση των εκπομπών του έτους βάσης, για το σύνολο της οικονομίας, με κατά τουλάχιστον 55% μειώσεις των αερίων θερμοκηπίου χωρίς συνεισφορά από διεθνή πιστωτικά μόρια. Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής: ΕΕ και τα κράτη μέλη της (Βέλγιο, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Γερμανία, Εσθονία, Ιρλανδία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Κροατία, Ιταλία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Ουγγαρία, Μάλτα, Κάτω χώρες, Αυστρία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβενία, Σλοβακία, Φινλανδία, Σουηδία)¹ Οι ακόλουθες πληροφορίες του παρόντος τμήματος υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου. Η νομοθεσία που έχει θεσπισθεί μέχρι σήμερα από την ΕΕ καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα είναι υπεύθυνα για την επίτευξη μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40 % στους διάφορους τομείς της οικονομίας. Στα νομοθετήματα αυτά περιλαμβάνονται οι ακόλουθες πράξεις: Οδηγία 2003/87/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2018/410 σχετικά με τις μειώσεις που πρέπει να επιτευχθούν στους τομείς που καλύπτονται από το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με επιμέρους δεσμευτικούς στόχους για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη εκτός του πεδίου εφαρμογής του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τη συμπερίληψη και τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο

¹ Συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων περιοχών της ΕΕ [Γουαδελούπη, Γαλλική Γουιάνα, Μαρτινίκα, Μαγιότ, Ρεϋνιόν, Άγιος Μαρτίνος (Γαλλία), Κανάριες Νήσοι (Ισπανία), Αζόρες και Μαδέρα (Πορτογαλία)]

της ΕΕ.

Η επιπρόσθετη νομοθεσία και τα μέτρα μετριασμού, τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και κρατών μελών, συμβάλλουν στις μειώσεις που απαιτούνται για την επίτευξη αυτού του στόχου. Παραδείγματα σε επίπεδο ΕΕ παρέχονται στο τμήμα 4 στοιχείο α) σημείο i) (εσωτερικές θεσμικές ρυθμίσεις).

- β) Τομείς, αέρια, κατηγορίες και δεξαμενές που καλύπτονται από την εθνικά καθορισμένη συνεισφορά, μεταξύ άλλων, και κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC).

Περαιτέρω λεπτομέρειες θα παρασχεθούν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC στις διετεείς εκθέσεις διαφάνειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, **Καλυπτόμενοι τομείς:**
Ενέργεια

Σύμφωνα με την αρχική εθνικά καθορισμένη συνεισφορά, η πολιτική αεροπορία περιλαμβάνεται και υπολογίζεται συνεκτιμώντας τις εκπομπές από εξερχόμενες πτήσεις με αφετηρία στην ΕΕ, με βάση καύσιμα πωλούμενα στην ΕΕ. Οι παρούσες πληροφορίες υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου.

Σύμφωνα με την αρχική εθνικά καθορισμένη συνεισφορά, η εσωτερική ναυσιπλοΐα περιλαμβάνεται στις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου. Οι παρούσες πληροφορίες υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου.

Άλλοι υποτομείς της ενέργειας καλύπτονται όπως στις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου

Βιομηχανικές διεργασίες και χρήση προϊόντων (όπως στις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου)

Γεωργία (όπως στις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου)

Απόβλητα (όπως στις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου)

Χρήση γης, αλλαγή χρήσης γης και δασοπονία (LULUCF) (βλ. τμήμα 5ε για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον τομέα αυτό)

Αέρια:

Διοξείδιο του άνθρακα (CO₂)

Μεθάνιο (CH₄)

Υποξείδιο του αζώτου (N₂O)

Υδροφθοράνθρακες (HFC)
Υπερφθοράνθρακες (PFC)
Εξαφθοριούχο θείο (SF₆)
Τριφθοριούχο άζωτο (NF₃)

γ)	Με ποιον τρόπο το συμβαλλόμενο μέρος έλαβε υπόψη την παράγραφο 31 στοιχεία γ) και δ) της απόφασης 1/CP.21· (ο τρόπος με τον οποίο το συμβαλλόμενο μέρος προσπαθεί να συμπεριλάβει όλες τις πηγές και τις καταβόθρες, καθώς και τους λόγους αποκλεισμού οποιασδήποτε κατηγορίας)	Επειδή η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ καλύπτει το σύνολο της οικονομίας, συμμορφώνεται με αυτή τη διάταξη.
δ)	Παράλληλα οφέλη του μετριασμού που προκύπτουν από τις δράσεις προσαρμογής ή/και τα σχέδια οικονομικής διαφοροποίησης των συμβαλλόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής συγκεκριμένων έργων, μέτρων και πρωτοβουλιών των μερών για δράσεις προσαρμογής ή/και σχέδια οικονομικής διαφοροποίησης.	A/A
4 Διαδικασίες σχεδιασμού:		
α)	Πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες σχεδιασμού που ανέλαβε το συμβαλλόμενο μέρος για την προετοιμασία της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς του και, αν είναι διαθέσιμες, σχετικά με τα σχέδια εφαρμογής του μέρους, συμπεριλαμβάνοντας, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα:	Ο ενισχυμένος στόχος βασίζεται σε εκτενή εκτίμηση επιπτώσεων ² , καθώς και σε παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων, που συγκεντρώνονται μέσω δημόσιας διαβούλευσης ³ .
ι)	Εσωτερικές θεσμικές ρυθμίσεις, συμμετοχή του κοινού και συνεργασία με τις τοπικές κοινότητες και τους αυτόχθονες πληθυσμούς με συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου·	Τα νομοθετήματα και οι θεσμικές ρυθμίσεις που έχουν θεσπισθεί μέχρι σήμερα από την ΕΕ συνοψίζονται κατωτέρω. Οι ακόλουθες πληροφορίες του παρόντος τμήματος υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου. Σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία της ΕΕ, όλες οι νομοθετικές πράξεις υπόκεινται σε δημόσια διαβούλευση πριν από την έγκρισή τους από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης και οι μηχανισμοί σχεδιασμού και παρακολούθησης καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα και στον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα ⁴ . Εν προκειμένω περιλαμβάνονται αφενός

² Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SWD (2020)176

³ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

⁴ Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα). COM (2020) 563 (επί του παρόντος στο στάδιο της εσωτερικής νομοθετικής διαδικασίας της ΕΕ)

ενισχυμένο σύστημα διακυβέρνησης που σχετίζεται με τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό, την υποβολή εκθέσεων και την παρακολούθηση στους τομείς πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τους στόχους για το κλίμα και την ενέργεια, τις πολιτικές, τα μέτρα και τις προβλέψεις, και αφετέρου διατάξεις για πολυεπίπεδη συμμετοχή του κοινού, καθώς και δημόσιες διαβουλεύσεις που θα διεξαγάγουν τα κράτη μέλη κατά την εκπόνηση των ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα τα οποία υλοποιούν τους στόχους πολιτικής τους έως το 2030. Οι συγκεκριμένες νομικές πράξεις περιλαμβάνουν ρήτρες επανεξέτασης σύμφωνα με τον πενταετή κύκλο βάσει της συμφωνίας του Παρισιού.

Η ΕΕ έχει θεσπίσει ένα ολοκληρωμένο σύνολο εσωτερικών νομικά δεσμευτικών νομοθετικών πράξεων για την εφαρμογή όλων των πτυχών της αρχικής εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της ΕΕ, ώστε να επιτευχθεί μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40 %. Οι βασικές νομοθετικές πράξεις είναι οι αναφερόμενες στο τμήμα 3α σχετικά με το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ, τους δεσμευτικούς στόχους για τα κράτη μέλη και τον τομέα LULUCF.

Άλλες νομοθετικές πράξεις έχουν αναθεωρηθεί και ενισχυθεί με σκοπό να συμβάλουν στην επίτευξη του στόχου της αρχικής εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών (ΕΕ) 2018/2001 και 2018/2002 για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές και την ενεργειακή απόδοση, της οδηγίας (ΕΕ) 2018/844 για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, των κανονισμών (ΕΕ) 2019/631 και (ΕΕ) 2019/1242 σχετικά με τα πρότυπα για τις εκπομπές CO₂ από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα και τα βαρέα επαγγελματικά οχήματα, της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1161 σχετικά με την προώθηση καθαρών και ενεργειακώς αποδοτικών οχημάτων οδικών μεταφορών, των οδηγιών (ΕΕ) 2018/850, 2018/851 και (ΕΕ) 2018/852 για τη βελτίωση της διαχείρισης των αποβλήτων και την προώθηση μιας πιο κυκλικής οικονομίας και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 517/2014 για τη μείωση των φθοριούχων αερίων θερμοκηπίου στην ΕΕ.

ii)	Συναφή θέματα, μεταξύ των οποίων κατά περίπτωση:	Η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ προετοιμάζεται στο πλαίσιο της δέσμευσης της ΕΕ για την ισότητα των φύλων και τις οριζόντιες προτεραιότητες που διατυπώνονται σε δεσμεύσεις, όπως:
α	Εθνικές συνθήκες, όπως η γεωγραφία, το κλίμα, η οικονομία, η βιώσιμη ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας ⁵	• το Ευρωπαϊκό σύμφωνο για την ισότητα των φύλων⁵. • η δέσμευση για τη δημιουργία και μεγιστοποίηση συνεργειών μεταξύ της κοινωνικής, περιβαλλοντικής και οικονομικής διάστασης της βιώσιμης ανάπτυξης⁶. • η υποστήριξη της ΕΕ στην υιοθέτηση της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των αυτοχθόνων πληθυσμών (UNDRIP)⁷. • η ενσωμάτωση της διάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας των φύλων από τα κράτη μέλη στα εθνικά τους σχέδια και στρατηγικές στο πλαίσιο του κανονισμού της ΕΕ για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης⁸.
β	Βέλτιστες πρακτικές και πείρα σε σχέση με την προετοιμασία της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς	
γ	Άλλες συναφείς φιλοδοξίες και προτεραιότητες που αναγνωρίζονται κατά την προσχώρηση στη συμφωνία του Παρισιού	
β)	Ειδικές πληροφορίες που ισχύουν για τα συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης και των κρατών μελών τους, τα οποία έχουν καταλήξει σε συμφωνία από κοινού δράσης δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 της συμφωνίας του Παρισιού, συμπεριλαμβανομένων των μερών που έχουν καταλήξει σε συμφωνία από κοινού δράσης και των όρων της συμφωνίας, δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφοι 16-18 της συμφωνίας του Παρισιού.	Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της κοινοποιούν δια του παρόντος στη Γραμματεία την πρόθεσή τους για από κοινού δράση δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 της συμφωνίας του Παρισιού, βάσει της νομοθεσίας που καθορίζεται στο τμήμα 3 στοιχείο α) ανωτέρω, και όπου περιγράφεται πώς η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι υπεύθυνα για την επίτευξη της εν λόγω εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς. Οι ακόλουθες πληροφορίες του παρόντος τμήματος υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου. Οι αντίστοιχες μειώσεις εκπομπών που ίσχυαν κατά τον χρόνο της παρούσας υποβολής έχουν ως εξής. • Δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2018/410, το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ: έως το 2030, η ΕΕ θα μειώσει τις εκπομπές της από τους τομείς που καλύπτει η συγκεκριμένη νομοθεσία κατά 43% σε σχέση με τα επίπεδα του 2005. • Δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, κάθε κράτος μέλος της ΕΕ θα μειώσει, έως το 2030, τις εκπομπές του από τομείς εκτός του ΣΕΔΕ της ΕΕ

⁵ Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για την Ισότητα των Φύλων (2011-2020)

⁶ Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 2019 «Προς μια ολοένα και πιο βιώσιμη Ένωση έως το 2030»

⁷ Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2017, για τους αυτόχθονες πληθυσμούς

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999

από τα επίπεδα του 2005 κατά το εξής ποσοστό: Βέλγιο 35 %, Βουλγαρία 0 %, Τσεχική Δημοκρατία 14 %, Δανία 39 %, Γερμανία 38 %, Εσθονία 13 %, Ιρλανδία 30 %, Ελλάδα 16 %, Ισπανία 26 %, Γαλλία 37 %, Κροατία 7 %, Ιταλία 33 %, Κύπρος 24 %, Λετονία 6 %, Λιθουανία 9 %, Λουξεμβούργο 40 %, Ουγγαρία 7 %, Μάλτα 19 %, Κάτω Χώρες 36 %, Αυστρία 36 %, Πολωνία 7 %, Πορτογαλία 17 %, Ρουμανία 2 %, Σλοβενία 15 %, Σλοβακία 12 %, Φινλανδία 39 %, Σουηδία 40 %.

- Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τη συμπερίληψη και λογιστική καταγραφή των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο της ΕΕ, για τις περιόδους 2021–2025 και 2026–2030, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι εκπομπές να μην υπερβαίνουν τις απορροφήσεις, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτειά του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

γ) Πώς λήφθηκαν υπόψη κατά την προετοιμασία της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς του συμβαλλόμενου μέρους τα αποτελέσματα του παγκόσμιου απολογισμού, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 9 της συμφωνίας του Παρισιού·

Άνευ αντικειμένου, διότι δεν έχει πραγματοποιηθεί παγκόσμιος απολογισμός.

δ) Κάθε μέρος με εθνικά καθορισμένη συνεισφορά δυνάμει του άρθρου 4 της συμφωνίας του Παρισιού, η οποία συνίσταται σε δράση προσαρμογής ή/και σχέδια οικονομικής διαφοροποίησης που έχουν ως αποτέλεσμα παράλληλα οφέλη του μετριασμού σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 της συμφωνίας του Παρισιού, θα προβεί σε υποβολή πληροφοριών σχετικά με:

Άνευ αντικειμένου.

i) Τον τρόπο με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη οι οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες των μέτρων αντιμετώπισης κατά την ανάπτυξη της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς·

ii) Ειδικά έργα, μέτρα και δραστηριότητες που πρέπει να υλοποιηθούν για να συμβάλουν στα παράλληλα οφέλη του μετριασμού, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με σχέδια προσαρμογής που επίσης αποφέρουν παράλληλα οφέλη μετριασμού, μπορούν δε να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, βασικούς τομείς, όπως η ενέργεια, οι πόροι, οι υδάτινοι πόροι, οι παράκτιοι πόροι, οι ανθρώπινοι οικισμοί και ο πολεοδομικός σχεδιασμός, η γεωργία και η δασοπονία· και δράσεις οικονομικής διαφοροποίησης, οι οποίες μπορούν να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, τομείς όπως η μεταποίηση και η βιομηχανία, η ενέργεια και τα ορυχεία, οι μεταφορές και οι επικοινωνίες, οι κατασκευές, ο τουρισμός, τα ακίνητα, η γεωργία και η αλιεία

5 Παραδοχές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων χρησιμεύουν στην εκτίμηση και τη λογιστική καταγραφή των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και, κατά περίπτωση, των απορροφήσεων:

α) Παραδοχές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για τη λογιστική καταγραφή των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και απορροφήσεων που αντιστοιχούν στην εθνικά καθορισμένη συνεισφορά του συμβαλλόμενου μέρους, σύμφωνα με την απόφαση 1/CP.21, παράγραφος 31, και οδηγίες λογιστικής καταγραφής που εξέδωσε η CMA·

Η ισχύουσα προσέγγιση είναι σύμφωνη με τις μεθοδολογίες και τους κοινούς δείκτες μέτρησης που αξιολογήθηκαν από την IPCC [βλ. σημείο 5 στοιχείο δ) κατωτέρω]. Προβλέπεται ότι, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024, η προσέγγιση θα είναι σύμφωνη με τις οδηγίες λογιστικής καταγραφής για τις εθνικά καθορισμένες συνεισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της απόφασης 4/CMA.1.

β) Παραδοχές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για τη λογιστική καταγραφή της εφαρμογής πολιτικών και μέτρων ή στρατηγικών στην εθνικά καθορισμένη συνεισφορά·

Άνευ αντικειμένου. Η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ αποτελεί απόλυτη μείωση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το σύνολο της οικονομίας.

γ) Εφόσον ισχύει, λεπτομέρειες του τρόπου με τον οποίο το συμβαλλόμενο

Βλέπε σημείο 5 στοιχείο δ) κατωτέρω.

μέρος θα λάβει υπόψη τις υπάρχουσες μεθόδους και κατευθύνσεις στο πλαίσιο της σύμβασης για τη λογιστική καταγραφή των ανθρωπογενών εκπομπών και απορροφήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 14 της συμφωνίας του Παρισιού, κατά περίπτωση·

δ)	Μεθοδολογίες και δείκτες μέτρησης της IPCC που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και απορροφήσεων·	Μεθοδολογίες: Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006. Δείκτες μέτρησης: Δυναμικό θέρμανσης του πλανήτη σε χρονική κλίμακα 100 σύμφωνα με την 5η έκθεση αξιολόγησης της IPCC.
ε)	Παραδοχές, μεθοδολογίες και προσεγγίσεις ανά τομέα, κατηγορία ή δραστηριότητα που συνάδουν με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον ισχύουν:	Οι πληροφορίες στο τμήμα 5 στοιχείο ε) σημεία i)–iii) και στοιχείο στ) σημείο i) αναφέρονται στο πλαίσιο πολιτικής που ίσχυε κατά τον χρόνο της παρούσας υποβολής. Το παρόν υπόκειται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου. Το πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ για τις δραστηριότητες LULUCF βασίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, στις αρχές TACCC (διαφάνεια, ακρίβεια, πληρότητα, συγκρισιμότητα, συνέπεια) και στους υφιστάμενους κανόνες λογιστικής καταγραφής, επικαιροποιώντας και βελτιώνοντάς τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030. Το πλαίσιο πολιτικής προσδιορίζει τις καθαρές καταγεγραμμένες εκπομπές και απορροφήσεις, συμβάλλοντας στον στόχο της μακροπρόθεσμης ενίσχυσης των καθαρών χερσαίων καταβολών της ΕΕ.
i)	Προσέγγιση για την αντιμετώπιση των εκπομπών και των επακόλουθων απορροφήσεων από φυσικές διαταραχές σε διαχειριζόμενες εκτάσεις·	τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τις διατάξεις για φυσικές διαταραχές σε δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 10 και στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.
ii)	Προσέγγιση που χρησιμοποιείται για τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων από προϊόντα υλοτομίας·	Η ΕΕ χρησιμοποιεί την προσέγγιση παραγωγής, όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC· βλ. επίσης άρθρο 9 και παράρτημα V του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.
iii)	Προσέγγιση που χρησιμοποιείται για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της ηλικιακής διάρθρωσης των δασών·	Τα προβλεπόμενα επίπεδα αναφοράς για τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις (δασική έκταση που παραμένει δασική έκταση) λαμβάνουν υπόψη την ηλικιακή διάρθρωση των δασών, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στις πρακτικές διαχείρισης· βλ. επίσης άρθρο 8 και παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.
στ)	Άλλες παραδοχές και μεθοδολογικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για την κατανόηση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς και, κατά περίπτωση, για την εκτίμηση των αντίστοιχων εκπομπών και απορροφήσεων, συμπεριλαμβανομένων των εξής:	A/A

i)	Τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνονται οι δείκτες αναφοράς, η γραμμή ή οι γραμμές βάσης ή/και το επίπεδο ή τα επίπεδα αναφοράς, μεταξύ άλλων κατά περίπτωση, τα επίπεδα αναφοράς ανά τομέα, κατηγορία ή δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, βασικών παραμέτρων, παραδοχών, ορισμών, μεθοδολογιών, πηγών δεδομένων και μοντέλων που χρησιμοποιούνται·	Οι ακόλουθες πληροφορίες του παρόντος τμήματος υπόκεινται σε επανεξέταση υπό το πρίσμα του ενισχυμένου στόχου. Τα συγκεκριμένα στοιχεία της προσέγγισης της ΕΕ έχουν αναπτυχθεί σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις απογραφές αερίων του θερμοκηπίου· σύμφωνα με την απόφαση 18/CMA.1 Η λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων από δραστηριότητες LULUCF ακολουθεί ειδικούς κανόνες ανάλογα με την κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841. Η γραμμή βάσης των δασωμένων και των αποψιλωμένων εκτάσεων είναι μηδενική (προσέγγιση «ακαθάριστου-καθαρού»). Οι διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις, οι διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις και οι διαχειριζόμενοι υδροβιότοποι χρησιμοποιούν ως γραμμή βάσης τις μέσες εκπομπές των ετών 2005-2009 (προσέγγιση «καθαρού-καθαρού»). Οι διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις χρησιμοποιούν ως γραμμή βάσης για τα δάση επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων βασιζόμενο στη συνέχιση των πρακτικών διαχείρισης των δασών μεταξύ του 2000 και του 2009 και λαμβάνουν υπόψη την ηλικιακή διάρθρωση των δασών, με πρόβλεψη για τη διάρκεια της περιόδου συμμόρφωσης. Η απλή παρουσία αποθεμάτων άνθρακα εξαιρείται από τη λογιστική καταγραφή. Κατηγορίες LULUCF: Εκπομπές και απορροφήσεις που συμβαίνουν στις αναφερόμενες κατηγορίες δασικών εκτάσεων, καλλιεργήσιμων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εκτάσεων και υδροβιότοπων, συμπεριλαμβανομένης της αλλαγής χρήσης γης μεταξύ των κατηγοριών αυτών, καθώς και μεταξύ των κατηγοριών αυτών και οικισμών και άλλων εκτάσεων. Δεξαμενές LULUCF: υπέργεια βιομάζα· υπόγεια βιομάζα· στρωμνή· νεκρό ξύλο· οργανικός άνθρακας του εδάφους· προϊόντα υλοτομίας.
ii)	Για τα συμβαλλόμενα μέρη με εθνικά καθορισμένες συνεισφορές που περιέχουν συστατικά στοιχεία εκτός αερίων του θερμοκηπίου, πληροφορίες σχετικά με τις παραδοχές και τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται σε σχέση με τα εν λόγω συστατικά στοιχεία, κατά περίπτωση·	Άνευ αντικειμένου. Η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ αποτελεί απόλυτη μείωση εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το σύνολο της οικονομίας.

iii)	Για τους παράγοντες κλιματικής επιδείνωσης που περιλαμβάνονται σε εθνικά καθορισμένες συνεισφορές που δεν καλύπτονται από τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο εκτίμησης των παραγόντων κλιματικής επιδείνωσης.	Άνευ αντικειμένου. Η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ περιλαμβάνει μόνο παράγοντες επιδείνωσης που καλύπτονται από τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC (βλ. τμήμα 3 στοιχείο β).
iv)	Περαιτέρω τεχνικές πληροφορίες, ανάλογα με τις ανάγκες.	Άνευ αντικειμένου.
ζ)	Η πρόθεση να χρησιμοποιηθεί εθελοντική συνεργασία βάσει του άρθρου 6 της συμφωνίας του Παρισιού, κατά περίπτωση.	Ο στόχος καθαρής μείωσης της τάξης του τουλάχιστον 55 % της ΕΕ έως το 2030 πρόκειται να επιτευχθεί μόνο με εγχώρια μέτρα, χωρίς συνεισφορά από διεθνή πιστωτικά μέρη. Η Νορβηγία, η Ισλανδία και το Λιχτενστάιν συμμετέχουν στο ΣΕΔΕ της ΕΕ από το 2008, ενώ το 2020 τέθηκε σε ισχύ συμφωνία που συνδέει τα συστήματα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ και της Ελβετίας. Η ΕΕ εξακολουθεί να διερευνά τις δυνατότητες σύνδεσης του ΣΕΔΕ της ΕΕ με άλλα ώριμα και άρτια συστήματα εμπορίας εκπομπών. Η ΕΕ θα λογοδοτεί για τη συνεργασία της μέσω του ΣΕΔΕ της ΕΕ με τα συγκεκριμένα και με κάθε άλλο συμβαλλόμενο μέρος κατά τρόπο συνάδοντα με τις κατευθυντήριες γραμμές που υιοθέτησε η CMA1 και τυχόν περαιτέρω κατευθυντήριες γραμμές που έχει συμφωνήσει η CMA.
6 Πώς θεωρεί το συμβαλλόμενο μέρος ότι η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά του είναι δίκαιη και φιλόδοξη υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών:		
α)	Πώς θεωρεί το συμβαλλόμενο μέρος ότι η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά του είναι δίκαιη και φιλόδοξη υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών.	Η ενισχυμένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ εκφράζει σημαντική πρόοδο σε σχέση τόσο με την ισχύουσα ανειλημμένη δέσμευσή της για μείωση των εκπομπών κατά 20 % έως το 2020 σε σχέση με το 1990, όσο και με την εθνικά καθορισμένη συνεισφορά που υποβλήθηκε κατά τον χρόνο επικύρωσης της συμφωνίας του Παρισιού. Τόσο η αρχική εθνικά καθορισμένη συνεισφορά όσο και η παρούσα επικαιροποίηση απαιτούν σημαντικά μεγαλύτερες μειώσεις εκπομπών από ό,τι προβλεπόταν ως συνήθης πρακτική κατά τον χρόνο υιοθέτησής τους. Με τον τρόπο αυτό θα διασφαλιστεί ότι η ΕΕ παραμένει η μεγάλη οικονομική δύναμη με τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Οι εκπομπές στα κράτη μέλη της ΕΕ έφθασαν στο αποκορύφωμά τους το 1979.

Μέχρι το τέλος του 2019, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είχαν ήδη μειώσει τις εκπομπές τους κατά περίπου 26 % από τα επίπεδα του 1990 ενώ το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά περισσότερο από 64 % μέσα στο ίδιο διάστημα.

Ως αποτέλεσμα, ο μέσος όρος των κατά κεφαλήν εκπομπών σε ολόκληρη την ΕΕ και τα κράτη μέλη της έχει μειωθεί από 12 τόνους ισοδυνάμου CO₂ το 1990 σε 8,3 τόνους ισοδυνάμου CO₂. Και αυτό συνέβαλε επίσης ώστε να καταστεί η ΕΕ ήδη σήμερα η μεγάλη οικονομική δύναμη με τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου⁹.

β)	Θέματα δικαιοσύνης, καθώς και προβληματισμοί περί ισομέρειας·	Η ειδική έκθεση της IPCC για την υπερθέρμανση του πλανήτη κατά 1,5°C δείχνει ότι οι οδοί περιορισμού της υπερθέρμανσης στον 1,5°C επιτυγχάνουν κατά κανόνα μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σε παγκόσμιο επίπεδο κατά το δεύτερο ήμισυ του τρέχοντος αιώνα. Η παρούσα ενισχυμένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά συνάδει με τον συμπεφωνημένο στόχο της ΕΕ για την επίτευξη κλιματικά ουδέτερης ΕΕ έως το 2050. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θεωρεί ότι η ενισχυμένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά συμβάλλει με δίκαιο τρόπο στην επίτευξη του στόχου της συμφωνίας του Παρισιού για την παγκόσμια θερμοκρασία.[...]
γ)	Πώς χειρίστηκε το συμβαλλόμενο μέρος το άρθρο 4 παράγραφος 3 της συμφωνίας του Παρισιού·	Με την ενίσχυση αυτή, η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της ΕΕ εκφράζει πρόοδο φιλοδοξίας σε σχέση τόσο με τη δέσμευσή της για το 2020 όσο και με την αρχική υποβολή της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς. Βλ. 6α
δ)	Πώς χειρίστηκε το συμβαλλόμενο μέρος το άρθρο 4 παράγραφος 4 της συμφωνίας του Παρισιού	Η ΕΕ συμμορφώνεται με τη διάταξη αυτή θέτοντας απόλυτο στόχο για το σύνολο της οικονομίας
ε)	Πώς χειρίστηκε το συμβαλλόμενο μέρος το άρθρο 4 παράγραφος 6 της συμφωνίας του Παρισιού.	Άνευ αντικειμένου, καθώς ισχύει μόνο για τις ΛΑΧ και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη

⁹ Τα ιστορικά στοιχεία που παρουσιάζονται στο παρόν τμήμα αφορούν τα 28 κράτη μέλη της ΕΕ έως την 1η Φεβρουαρίου 2020. Μετά τη συμφωνία αποχώρησης μεταξύ της ΕΕ και του Ηνωμένου Βασιλείου και τη μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020, η συνεισφορά του Ηνωμένου Βασιλείου στην επίτευξη του στόχου για το 2020 θα αναφερθεί έως το τέλος του 2020. Ο χαρακτηρισμός της μεγάλης οικονομικής δύναμης με τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου βασίζεται στα πορίσματα (για την ΕΕ των 28) των den Elzen et al. (2019) «Σημειώνουν οι οικονομίες της G20 επαρκή πρόοδο ώστε να επιτύχουν τους στόχους τους για τις εθνικά καθορισμένες συνεισφορές;» Ενεργειακή πολιτική 126 <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.11.027>.

7 Με ποιον τρόπο συμβάλλει η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά στην επίτευξη του στόχου της σύμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2:

- α) Με ποιον τρόπο συμβάλλει η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά στην επίτευξη του στόχου της σύμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2·
- β) Με ποιον τρόπο συμβάλλει η εθνικά καθορισμένη συνεισφορά στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της συμφωνίας του Παρισιού.

Η ΕΕ θεωρεί ότι η ενισχυμένη εθνικά καθορισμένη συνεισφορά της συνάδει με την επιδίωξη της UNFCCC και τον μακροπρόθεσμο στόχο της συμφωνίας του Παρισιού της UNFCCC, όπως επεξηγείται στα σημεία 6α και 6β.